

Пърси Биш Шели

Нетрайността

Не сме ли облак ний, среднощ закрил луната
Блести и тръпне той във своя късен бяг!
Но не минава миг и кратката позлата
изчезва, и нощта обвива го във мрак!

Не сме ли арфа ний, забравена в полето,
та вятърът по нас напеви да реди,
и всеки лъх, едва достигнал до сърцето,
оттам да къса звук, различен от преди?

Заспим ли, със един почивката ни трови;
отворим ли очи – и сграбчва ни тъга;
ний бягаме, пълзим, за плач и смях готови,
ту скръбни, ту скръбта сразили на шега!

Но все едно – тъжиш, ликуваш и обичаш,
а чезнат и плача, и радостта, и обичта!
И утре никой път на днес не ще приличаш,
че нищо тук не трай освен Нетрайността!...

1813

КРАЙ

© 1959 Цветан Стоянов, превод от английски

Percy Bysshe Shelley
, 1813

Сканиране: NomaD, 2008
Разпознаване и редакция: sir_Ivanhoe, NomaD, 2008

Публикация:

Пърси Биш Шели. Избрана лирика
Превод от английски на Цветан Стоянов и Илия Люцканов
Редактор: проф. Марко Минков
Художник: Борис Ангелушев
Худ. редактор: Васил Йончев
Техн. редактор: Димитър Захариев
Коректор: Елка Георгиева
Дадена за печат 8. XII. 1958 г. Излязла от печат 15. VI. 1959 г.
Печатни коли: 16V2. Формат: 84x108/82. Тираж: 8080.
Поръчка № 84 (778). Поръчка на печатницата № 17.
Цена 8,60 лева.
Държ. полиграфически комбинат Димитър Благоев
Народна култура, София, 1959

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5545>]